

ד"י. נמצא שעל ידי מעשר נעשה בחינת הסתפקות שהוא בחינת יד הגדולה כנ"ל, ועל ידי זה השם יתברך מושיט ידו ומכסה עליו ונצול משונאים כנ"ל. שנית ה' לנגדי תמיד" בחינת מתנגד:

תּוֹרַת רַב

צָרִיךְ להיות תמיד בשמחה ולעבד ה' בשמחה, ואפלו אם לפעמים נופל ממדרגתו, צריך לחזק עצמו בימים הקודמים שהיה מזריח לו איזה הארה קצת כמו שאנו רואים שבמה סומים מחזיקים עצמן באיש אחד שאינו סומא ומאמינים בו והולכים אחריו, וגם הסומא מאמין למקלו שהולך אחר מקלו, אף שאינו רואה כלל, מכל שכן שראוי לילך אחר עצמו, דהינו מאחר שבבימים הקודמים הזריח לו קצת והיה מתחזק ומתעורר לבו להשם יתברך, אף שעכשו נפל מזה ונסתמו עיניו ולבו, עם כל זה ראוי שיאחז בימים הקודמים וילך אחריהם, דהינו שאז היה מתעורר לבו להתחזק בעבודתו יתברך. כן גם עכשו יחזק לבו מאד, וילך אחר ההתעוררות והזריחה שהיה לו אז, אף שעכשו נפל מזה כנ"ל, עד אשר בקצת ימים יעזרו ה' ויחזר ויזרח לו אורו יתברך, אמן. (עי' בסוף הספר מה ששייך לזה):

תּוֹרַת רַב

כְּשֶׁהֲצַדִּיק צריך לבקש מאת השם יתברך יכול להיות שלא ימלאו בקשתו, כי 'זמנין דשמע וזמנין דלא' וכו' (זהר וירא דף קה:): אבל יש צדיק שיכול לגזר ולומר אני אומר שיהיה כן. וזה בחינת (במדבר ו): "כה תברכו וכו' אמור להם". הינו שאני אומר שיהיה כן "יברכה ה' וישמרה" וכו' אמן:

שְׁלֹא יִתְיַבֵּשׁ עַל-יְדֵי הַלֵּב, וְעַל-יְדֵי-זֶה קִיּוֹם הַשֶּׁכֶל שֶׁהוּא בְּחִינַת נֵר דּוֹלֵק עַל-יְדֵי הַלְחָלוּחִית כַּנִּ"ל, וְעַל-יְדֵי הַשֶּׁכֶל עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה הַבְּטָחוֹן כַּנִּ"ל, נִמְצָא שְׁשֻׁלְמוֹת הַבְּטָחוֹן הוּא עַל-יְדֵי שְׁלֹמוֹת הַרְאָה כַּנִּ"ל:

וְאִזִּי יְכוּלִין לַעֲשׂוֹת מִהַצְפָּצוֹף דְּהֵינּוּ הַקּוֹל הַיּוֹצֵא מִהַקְּנָה שֶׁהוּא רַק קוֹל פְּשׁוּט וְצִפְצוֹף, שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה דְבוּר, עַל-יְדֵי חֲמֻשָּׁה מוֹצְאוֹת הַפֶּה שֶׁמְחַתְּכִים הַדְּבוּר, כִּי עַקֵּר הַהֶבְדֵּל שִׁישׁ בֵּין אָדָם לְחַי, הוּא עַל-יְדֵי חֲתוּף הַדְּבוּר, שֶׁהוּא גִּדְר הָאָדָם שֶׁהוּא מְדַבֵּר בְּבְחִינַת (שְׁמוֹת ד'): "מִי שֵׁם פֶּה לְאָדָם", וְעַקֵּר הַהֶבְדֵּל הוּא חֲתוּף הַדְּבוּר, דְּהֵינּוּ שֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה מִהַצְפָּצוֹף, וְהַקּוֹל חֲתוּף הָאוֹתִיּוֹת וְהַדְּבוּר, כִּי גַם בְּהִמּוֹת וְעוֹפּוֹת יֵשׁ לָהֶם קוֹל וְצִפְצוֹף, רַק שֶׁאֵין לָהֶם חֲתוּף הָאוֹתִיּוֹת וְהַדְּבוּר, וְזֶהוּ גִּדְר הָאָדָם שֶׁיְכוּל לְחַתּוֹף הַדְּבוּר כַּנִּ"ל.

וְלָבוֹא לְבְחִינַת גִּדְר אָדָם, הוּא עַל-יְדֵי צְדָקָה, בְּבְחִינַת (בְּרֵאשִׁית א'): "נַעֲשֶׂה אָדָם" וְכִתִּיב (רוּת ב'): "שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם" וְכוּ' מָה הָתֵם צְדָקָה אַף כָּאֵן צְדָקָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּזִהָר (הוֹבֵא לְעִיל בְּסִימָן לז). הֵינּוּ שֶׁעַל-יְדֵי צְדָקָה נַעֲשֶׂה בְּחִינַת אָדָם שֶׁהוּא בְּחִינַת דְבוּר כַּנִּ"ל, וְזֶהוּ (רֵאשִׁית שְׁנָה ו'): "בְּפִיךָ" – זֶה צְדָקָה, כִּי עַל-יְדֵי צְדָקָה נַעֲשֶׂה הַפֶּה דְּהֵינּוּ הַדְּבוּר, שֶׁהוּא בְּחִינַת גִּדְר הָאָדָם בְּבְחִינַת: "מִי שֵׁם פֶּה לְאָדָם". וְעַקֵּר הַצְּדָקָה הוּא עַל-יְדֵי הַבְּטָחוֹן, בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים ל"ז): "בְּטַח בַּה' וַעֲשֶׂה טוֹב", כִּי אִם אֵין לוֹ בְּטָחוֹן אֵינּוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת צְדָקָה כָּרְאוּי, כִּי מִתְיָרָא שִׁיְחַסֵּר לוֹ מִה שְׁנוֹתָן לְצְדָקָה, וְעַקֵּר הַצְּדָקָה הוּא עַל-יְדֵי בְטָחוֹן, שֶׁבוֹטַח בַּה' שֶׁלֹּא יִפְסִיד וְלֹא יִחַסֵּר עַל-יְדֵי הַצְּדָקָה כָּלֵל, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יְבָרְכוּ בְּגִלְלַת הַדְּבָר הַזֶּה וְכוּ'.

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תרנח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

נמצא שעל-ידי הבטחון שהוא על-ידי השכל, על-ידי-זה עושין צדקה, ועל-ידי-זה נעשה הדבור כנ"ל, וזה בחינת (תהלים ס"ט): "נחר גרוני פלו עיני", הינו כשאין השכל בשלמות, בחינת "פלו עיני", דהינו השכל, ואזי אין לו בטחון כנ"ל, בחינת "פלו עיני מיחל לאלקי", אזי "נחר גרוני", הינו שאין לו חתוך הדבור כנ"ל, אבל כשיש לו בטחון ועושה צדקה כנ"ל, אזי יכול לעשות מקול הצפופים דבורים כנ"ל, וזה בחינות (קהלת י"ב): "ויקו לקול הצפור וישחו כל בנות השיר", ודרשו רבותינו זכרונם לברכה (שפת קנב): 'שכל השירות דומות עליו כשיחה', הינו שיהיה נעשה מצפופים ושירות, שיחה ודבור כנ"ל, וזהו בחינת מה שמספרין על הבעל-שם-טוב זכרוננו לברכה, שהיה שומע דבורים מקול הכנור, כי היה עושה מצפופים דבורים כנ"ל:

סדר קצור לקוטי מזהר"ן הימני:

תורה רכא

- א על-ידי שנותנים מעשר, השם יתברך מושיט ידו ומכסה עליו בצל ידו ומצילו משונאיו:
- ב גם זוכין על-ידי מעשר להסתפקות שסתפק עצמו במה שיש לו:

תורה רכב

- א צריך להיות תמיד בשמחה ולעבד את ה' בשמחה, ואם לפעמים נופל ממדרגתו צריך לחזק את עצמו בימים הקודמים שהיה מזריח לו איזה הארה קצת ויאחז את עצמו עתה בהתעוררות והזריחה שהיה לו מקדם, עד אשר יעזרו השם ויחזר ויזרח לו אורו יתברך אמן:

תורה רכג

א לפעמים יכול להיות שלא ימלאו בקשת הצדיק כי זמנין דשמע
וזמנין דלא וכו' (זהר וירא ק"ח:) אבל יש צדיק שיכול לגזור ולומר
אני אומר שיהיה כן:

תורה רכד

א אפלו הרחוקים מן הצדיק מקבלים חיות והארה מפניו:

תורה רכה

א יש כמה מעלות ומדרגות בבטחון עד אין סוף וכל מה שהשכל
גדול ביותר יש לו בטחון יותר, וכפי הבטחון כן זוכה להרבות
בצדקה, ועל ידי זה זוכה להשלים ולתקן הדבור שהוא גדר
האדם:

סדר יפני מוהרצ"ה תיפני:

לט ותקף אחר סכות נסתלק הרב הקדוש מורנו הרב לוי יצחק
זכר צדיק לברכה אב בית דין דקהלת קדש בארדיטשוב ומעשה
שהיה כף היתה בקיץ תקס"ט נסע הרב הצדיק הנ"ל מברדיטשוב
על המדינה, והרחיק נדד למדינת וליחאי שקורין מאלדאביע מה
שלא היה דרכו לנסע לשם וספרו זאת לפני רבנו בקיץ הנ"ל והיה
קצת לפלא נסיעתו זאת, ביום שלאחריו שאל רבנו זכרוננו
לברכה על הבעל מגיה רבי יעקב היכן הוא ואמר שרוצה לבדק
תפליו והבינו שיש לו פונה בזה ואחר כך בא רבי יעקב בעל
המגיה הנ"ל ובדק תפליו והיו כשרים ויפים מאד מאד, כי היו
מכתיבת יד הסופר הצדיק המפרסם מורנו אפרים זכרוננו לברכה
אשר כתב שלו מתקיים ביותר ונראה כחדש ממש. כמפרסם אחר
כך ענה ואמר רבנו זכרוננו לברכה זה הענין שספרו אתמול

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תרכ"ט - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ט" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׁהָרַב מִבְּרִיטְשׁוֹב נָסַע לְמַאֲלָדָא בֵּיעַ עֶבֶר עָלַי בְּדַעְתִּי בְּכָל
הַלֵּילָה הַזֹּאת וּמַחֲמַת זֶה בְּדַקְתִּי הַתְּפִלִּין שְׁלִי וְאָמַר עַל זֶה עֲנִין
נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד בְּדַרְכּוֹ וּמִתּוֹךְ כָּלֵל דְּבָרָיו הָאֵלוֹ נִשְׁמַע שְׁקוֹרָא
לְהָרַב הַנִּי"ל פְּאֵר יִשְׂרָאֵל. אַחַר כֵּן כְּשֶׁלֹּא הָיוּ הָאֲתָרוּגִים וּכְבָר
הָיָה הָרַב הַנִּי"ל בְּבֵיתוֹ וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁבָאוּ אֲתָרוּגִים אָמַר שְׁהִיָּה
בְּטוּחַ עַל הָרַב הַנִּי"ל שֶׁהוּא פְּאֵר הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ וְכוּ' כַּנִּי"ל. וּבֵין יוֹם
הַכְּפוּרִים לְסִכּוֹת דְּבֵר רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הַרְבֵּה מֵאֲתָרוּגִים וְהָיָה
מִצָּפָה וּמִחֲכָה מְאֹד לְהַשִּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיעֲשֵׂה נַסִּים שִׁיבִיאוּ אֲתָרוּגִים
וְעֲשֵׂה בְּזֶה מַה שֶׁעֲשֵׂה (שִׁיחוֹת הָר"ן פ"ז) מִעֲנִין אֲתָרוּג שְׁכָפִי הַיָּמִים
הַנוֹרָאִים שְׁלָנוּ רְאוּי שִׁיְהִיָּה לָנוּ אֲתָרוּג יָפָה, מִעֲנִין וְהִנֵּה נֶעַר
בְּכָה וְתַחֲמַל עָלָיו וְכוּ' כַּנִּדְפָס אֲצֵל הַסְּפוּרִי מְעַשִּׂיֹת עֵין שָׁם גַּם
אָמַר אָז, בֵּין יוֹם הַכְּפוּרִים לְסִכּוֹת, הַתּוֹרָה הַמִּתְחַלֶּת: הַצַּדִּיק
מְכַרְח לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה בְּעַד יִשְׂרָאֵל וְכוּ' כַּנִּדְפָס בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא
בְּסִימָן ס"ו, וּמִבְּאֵר שָׁם הָעֲנִין מַה שְׁקוֹרִין מְחַרְת יוֹם הַכְּפוּרִים שָׁם
ה' עֵין שָׁם:

וְאֲנִי לֹא הָיִיתִי אָז אֲצֵלוֹ בֵּין יוֹם כְּפוּר לְסִכּוֹת כְּשֶׁנִּלְקַח עֲנִינִים אֵלָיו
וְתַכָּף אַחַר שְׂמִיחַת תּוֹרָה שְׁהִיָּה בְּיוֹם שְׁלִישִׁי בְּאֵתִי אֵלָיו בְּיוֹם
אֲסֵרוֹ חַג דְּהֵינּוּ בְּיוֹם רַבִּיעִי פְּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית וְתַכָּף שָׁמַעְתִּי
מִחֲבָרֵי עֲנִינִים הַנִּי"ל וּכְתַבְתִּים עַל הַסֵּפֶר, וּבַלֵּילָה שְׁלֵאֲחָרָיו דְּהֵינּוּ
בַלֵּילָה הַשֵּׁיף לְיוֹם חֲמִישִׁי הִבֵּאתִי לְפָנָיו כְּתִיבַת הַתּוֹרָה הַנִּי"ל
בְּדַרְכֵי תָמִיד לְהִרְאוֹת לוֹ כֹּל מַה שֶׁאֲנִי כּוֹתֵב מִתּוֹרָתוֹ וְלִקַּח הַכְּתָב
וְעֵין בּוֹ וַיֵּשֶׁב עָלָיו וְהִבִּיט בּוֹ הַיָּטֵב, וְהִכְרַתִּי בּוֹ אֵיזָה שְׁנוּי כִּי יָשַׁב
כְּמוֹ טְרוּד בְּצִעֵר גָּדוֹל, וְעֵינָיו הָיוּ מְלֵאִים דְּמַעוֹת קְדוּשִׁים וְלֹא גָלָה
כָּלֵל דְּבָר מִצְעָרוֹ גַּם לֹא דְבֵר עִמִּי רַק יָשַׁב בְּשִׁתְיָקָה כַּנִּי"ל:

סדר לקו"ת עיצות הי"מ:

ז על-ידי כבוד שלש רגלים כראוי במאכל ומשתה ובגדים נאים כפי יכולתו, ובקדשת וטהרת המחשבה ובשמחה ובטוב-לב, וכיוצא בזה שאר עניני קדשת ושמחת יום-טוב, על-ידי-זה זוכין לדעת את השם ולהמשיך הדעת אל הלב, ועל-ידי-זה מתקנין שלש מדות רעות שהם עקר הכל, והם: תאוות ממון ותאוות משגל ותאוות אכילה. כי בכל רגל נתתקן מדה אחת משלש מדות הנ"ל, הינו בפסח נתתקן תאוות ממון, בשבועות נתתקן תאוות משגל, בסוכות נתתקן תאוות אכילה. על-כן צריך לזהר מאד לכבד מאד את השלש רגלים, כדי לזכות לצאת מג' תאוות רעות הנ"ל, שכל עקר היהדות תלוי בתקון ג' תאוות אלו. ועל-ידי-זה זוכין להשפעת הנבואה, ולתפלה בשלמות, ולרפואה, ולהתנוצצות משיח וכו', עד שזוכה שבתקנים ממשלתו על המלאכים, אשר בשביל זה נברא איש הישראלי, וזה עקר התכלית וסוף של ישראל (לקו"ת סי' א).

ח יום-טוב קדש קורא ומכריז ומגלה את הרצון, שהכל ברצונו יתברך ואין שום חיוב הטבעי כלל, כי בכל יום-טוב ויום-טוב עשה השם יתברך עמנו אותות נוראים שהם הפך הטבע: בפסח יציאת מצרים, שהוציאנו ממצרים באותות נוראות; בשבועות מתן תורה, שנתן את התורה באותות נוראות; בסוכות הקף ענני כבוד, שעל-ידי כל אלו האותות והמופתים נוראים שעשה עמנו בכל השלש רגלים נתגלה שהכל ברצונו יתברך לבד ואין שום חיוב הטבע כלל. אך צריכין להטות אָזְנוֹ וּלְבוֹ הַיָּטִב לְשִׁמְעַ קוֹל הַקְּרִיאָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, ועל-ידי-זה זוכין לשמחת יום-טוב, כי כל אחד כפי מה שזוכה לשמע בלבו קול הקריאה הנ"ל של יום-טוב,

זֶכֶּךָ נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תרכ"ב - אמר מוהר"ש זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׁהַכֵּל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ לְבַד, כְּמוֹ-כֵן זֹכֶה לְשִׂמְחַת יוֹם-טוֹב. וְכֹל זֶה
זֹכִין עַל-יְדֵי צְדָקָה (עֵין 'צְדָקָה'). עַל-כֵּן צָרִיכִין לְהִרְבּוֹת בְּצְדָקָה קֹדֶם
כָּל רְגֵל, כִּי לְזָכוֹת עַל-יְדֵי-זֶה לְשִׂמְחַת יוֹם-טוֹב בְּשִׂמְחוֹת (שֵׁם ס'י
(ד).

מועדי ה' פסח

א ימי ניסן הם ימי תשובה, כמו תשרי (ליקוטי-מוהר"ן סימן מט).

סדר ספורי מעשיות הימי:

וְנִתְגַלְגַּל הַדָּבָר, וְהָיוּ הוֹלְכִים וְסוֹבְבִים, עַד שֶׁבָּאוּ אֶל הָעִיר, שָׁדַר
בָּהּ הַמִּינִיסְטֵר הַנִּ"ל (שֶׁהוּא הַתָּם, חֲבֵרוֹ שֶׁל הַחֶכֶם הַנִּ"ל), וְשָׁם, בְּאוֹתָהּ
הָעִיר, הָיָה בַּעַל-שֵׁם אֲמֵתִי, וְהָיָה חָשׁוּב מְאֹד, כִּי עָשָׂה דְבָרִים
נִפְלְאִים, וְאֶפְלוּ בֵּין הַשָּׂרִים הָיָה חָשׁוּב וּמְפָרָס, וְאֵלוֹ הַחֲכָמִים
בָּאוּ לְאוֹתָהּ הָעִיר, וְהָלְכוּ וְסָבְבוּ וּבָאוּ לְפָנָיו בֵּית הַבַּעַל-שֵׁם, וְרָאוּ,
שֶׁהָיוּ עוֹמְדִים שָׁם כַּמָּה עֲגָלוֹת-אֲרָבָעִים וַחֲמִשִּׁים-עַם חוֹלִים וְסָבַר
הַחֶכֶם, שֶׁשָׁם דָּר דְּאֶקְטִיר, וְהָיָה רוֹצֵה לְכַנֵּס לְבֵיתוֹ מַחֲמַת שָׁגֵם
הוּא הָיָה דְּאֶקְטִיר גָּדוֹל, וְרָצָה לְכַנֵּס לְעֲשׂוֹת הַכְּרוֹת עִמּוֹ וְשָׂאֵל מִי
דָּר בְּכָאן? הַשִּׁיבוּ: בַּעַל-שֵׁם וַיִּמָּלֵא פִּיו שְׁחֹק, וְאָמַר לְחֲבֵרוֹ: זֶה
הוּא שֶׁקֶר וְטָעוֹת נִפְלְאָ מְאֹד, וְזֶה הוּא שְׂטוֹת יוֹתֵר מִטָּעוֹת שֶׁל
הַמֶּלֶךְ, חֲבֵרִי! אֲסַפֵּר לְךָ הַשֶּׁקֶר הַזֶּה כַּמָּה וְכַמָּה הָעוֹלָם בְּטָעוֹת
בְּשֶׁקֶר כְּזֶה, בְּתוֹךְ כֶּךָ הָיוּ רַעֲבִים, וּמָצְאוּ עֲדִין אֶצְלָם שְׁלֹשָׁה-
אֲרָבָעָה גְּדוֹלִים [סוג מטבע].

וְהָלְכוּ אֶל בֵּית-הַתַּבְּשִׁיל, (שְׁקוֹרִין גְּאֵר-קַעֵד), וְשָׁם מוֹצְאִים לְאָכֹל
אֶפְלוּ בְּעַד שְׁלֹשָׁה אוֹ אַרְבָּעָה גְּדוֹלִים וְצוּוּ לָתֵן לָהֶם מֵאֲכָל, וְנָתְנוּ
לָהֶם בְּתוֹךְ שֶׁהָיוּ אוֹכְלִים, הָיוּ מְסַפְּרִים וּמְתַלּוֹצְצִים מִהַשֶּׁקֶר
וְטָעוֹת שֶׁל דְּבַר הַבַּעַל-שֵׁם וְהַבַּעַל הַגְּאֵר-קַעֵד שָׁמַע דְּבַרֵיהֶם,

וְחָרָה לוֹ מְאֹד, כִּי הִבְעֵל-שֵׁם הָיָה חָשׁוּב שָׁם מְאֹד וַיֹּאמֶר לָהֶם: אֲכִלוּ לָכֶם מֵה שְׂיֵשׁ לְפָנֵיכֶם וַיָּצְאוּ מִכָּאן אַחֲר־כֶּף בָּא לְשָׁם בֶּן הַבְּעַל-שֵׁם, וְהֵם עֲדִין הָיוּ מִתְלוֹצְצִים מִן הַבְּעַל-שֵׁם בְּפָנָי בְּנוֹ וְגָעַר בָּהֶם הַבְּעַל גְּאֹר־קֶעֶד עַל שֵׁהֶם מִתְלוֹצְצִים מִן הַבְּעַל-שֵׁם בְּפָנָי בְּנוֹ, עַד שֶׁהִכָּה אוֹתָם הִכָּה וּפָצוּעַ וּדְחָפָם מִבֵּיתוֹ וְחָרָה לָהֶם מְאֹד, וְרָצוּ לְבַקֵּשׁ מִשְׁפָּט עַל הַמַּכָּה אוֹתָם וְנִתְיָשְׁבוּ לַיֶּלֶךְ אֶל הַבְּעַל הַבַּיִת שְׁלָהֶם, שֶׁהִנִּיחוּ שָׁם הַחֲבִילוֹת שְׁלָהֶם, לְהִתְיַעֵץ עִמּוֹ אִיךְ לְהִשְׁיֵג מִשְׁפָּט עַל הַנִּ"ל וּבָאוּ וְסִפְרוּ לוֹ, שֶׁבְעַל הַגְּאֹר־קֶעֶד הִכָּה אוֹתָם מְאֹד וְשָׁאֵל לָהֶם: לָמָּה? וְסִפְרוּ לוֹ, שֶׁדִּבְרוּ עַל הַבְּעַל-שֵׁם הַשֵּׁיב לָהֶם: בְּיָדַי אֵינִי יֹשֵׁר לְהַכּוֹת בְּנֵי-אָדָם, אֲבָל אֶתֶם לֹא עֲשִׂיתֶם נְכוֹנָה כָּלֵל, שֶׁדִּבַּרְתֶּם עַל הַבְּעַל-שֵׁם, כִּי הַבְּעַל-שֵׁם חָשׁוּב כָּאֵן מְאֹד וְרָאוּ, שֶׁאֵין בּוֹ מִמָּשׁ, וְגַם הוּא בְּטָעוֹת, וְהָלְכוּ מִמֶּנּוּ אֶל הַפְּקִיד (וְהַפְּקִיד הָיָה עֲבוֹ"ם) וְסִפְרוּ לוֹ הַמַּעֲשֵׂה, שֶׁהִכּוּ אוֹתָם, שָׁאֵל: עַל מָה? הַשֵּׁיבוּ, שֶׁדִּבְרוּ עַל הַבְּעַל-שֵׁם, וְהִכָּה אוֹתָם הַפְּקִיד הִכָּה וּפָצוּעַ וּדְחָפָם מִבֵּיתוֹ.

סֵדֶר שְׁלָחוּ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ב) וַיֵּשׁ אֹמְרִים דְּקוּדָם ל' יוֹם שֶׁא"צ לְבִדּוֹק הֵינּוּ כִשְׂאִין דַּעְתּוֹ לְחִזּוֹר בְּתוֹךְ הַפֶּסַח וְאֵע"פ שֶׁדַּעְתּוֹ לְחִזּוֹר קוּדָם הַפֶּסַח אוֹ אַחֲרָיו אֵינִי צָרִיךְ לְבִדּוֹק כִּיוֹן שֶׁהוּא קוּדָם שְׁלֵשִׁים (וְכַשִּׁיגִיעַ פֶּסַח יִבְטְלֵנוּ) אֲבָל אִם דַּעְתּוֹ לְחִזּוֹר בְּתוֹךְ הַפֶּסַח צָרִיךְ לְבִדּוֹק אִפִּילוֹ מִר"ה וְאִם שִׁכַּח וְלֹא בִדַּק יִבְטַל כִּשְׂיִגִיעַ הַפֶּסַח וְלֹא יִבְרַךְ עַל הַבְּטוּל (הַגָּה גַם אֲשֶׁתּוֹ תְּבִדּוֹק וְתִבְטַל בְּבֵיתוֹ דִּילְמָא יִשְׁכַּח לְבִטּוֹל בְּמִקּוּם שֶׁהוּא) (כֹּל בּו:): (ג) יִשְׂרָאֵל הֵיוּצֵא מִבֵּית נְכָרֵי תוֹךְ שְׁלֵשִׁים יוֹם וְנִכְנַס בְּבֵית אַחֵר בְּעִיר זֹו אוֹ הוֹלֵךְ לְעִיר אַחֲרַת אֵינִי צָרִיךְ לְבַעַר בֵּית הַנְּכָרֵי שֶׁהֲרִי יִקְיִים מִצּוֹת בִּיעוּר בְּאוֹתוֹ בֵּית אַחֵר אֲבָל אִם הוּא מִפְּרֵשׁ אוֹ יוֹצֵא בְּשִׁירָא וְלֹא

יכנס בפסח בבית יש מי שאומר שחל עליו חובת הביעור כיון שהוא תוך ל' יום וצריך לבער בית הנכרי שהוא יוצא ממנו כדי לקיים מצות ביעור (אע"פ שהנכרי יכנס לבית בפסח ויש אומרים שאינו צריך כשנכנס בו הנכרי (טור):

סימן תלו (א) המשכיר בית לחבירו לצורך י"ד וממנו ואילך וקנהו באחד מהדרכים ששכירות קרקע נקנה בו אם עד שלא מסר לו המפתח חל י"ד על המשכיר לבדוק ואם משמסר לו המפתח חל י"ד על השוכר לבדוק: (ב) השוכר בית מחבירו בי"ד ואינו יודע אם הוא בדוק אם הוא בעיר שואלו אם בדקו ואם אינו בעיר חזקתו בדוק ומבטלו בלבו ודיו: (ג) המשכיר בית לחבירו בחזקת בדוק ונמצא שאינו בדוק על השוכר לבדוק ואינו מקח טעות ואפילו במקום שבדקים בשכר שהרי מצוה הוא עושה: הגה ויש אומרים דצריך להחזיר לו שכר הבדיקה הואיל והתנה בהדיא שיהיה בדוק. (המגיד פ"ב ומשמע לעיל סימן י"ד): (ד) בית שהוחזק שלא בדקו המשכיר ואמרו אשה או עבד או קטן אנו בדקנוהו הרי אלו נאמנים והוא שיהא קטן שיש בו דעת לבדוק:

סימן תלח (א) עכבר שנכנס לבית בדוק וכבר בפיו ונכנס אחריו ומצא פירורין אפילו כדי כל הככר צריך לחזור ולבדוק הבית אחר הככר שהכנים לפי שאין דרכו של עכבר לפרר והני פירורין מעלמא אתו ולא מאותו ככר אבל אם תינוק נכנס לבית בדוק וכבר בידו ונכנס אחריו ומצא פירורין אינו צריך לחזור ולבדוק שחזקתו שאכלו ואלו הפירורין שנפלו ממנו בשעת אכילה שדרך התינוק לפרר ויש אומרים שאם אין בפירורין כדי כל הככר צריך לחזור ולבדוק. (דיני עכבר נכנס ויוצא השמיט הרב הואיל ולא שכיחי): (ב) כזית חמץ למעלה על הקורה מחייבין

אותו להביא סולם להורידו מפני שפעמים יפול מהקורה אבל אם היה חמץ בבור אין מחייבין אותו להעלותו אלא מבטלו בלבו ודיו:

סימן תלט (א) ט' צבורין של מצה ואחד של חמץ ובא עכבר ונטל ולא ידענו אם נטל חמץ או אם נטל מצה ונכנס לבית בדוק צריך לחזור ולבדוק: מיהו אם הככר קטן שיכול העכבר לאכול תלינן להקל שאכלו ואין צריך לבדוק (טור) שכל הקבוע כמחצה על מחצה ואם פירש הככר ממקום קביעתו ונטלו העכבר משם אין צריך לחזור ולבדוק דכל דפריש מרובא פריש: (ב) ב' צבורין אחד של חמץ ואחד של מצה וב' בתים אחד בדוק ואחד שאינו בדוק ובאו שני עכברים זה נטל חמץ וזה נטל מצה ואין ידוע לאיזה בית נכנס זה שנטל החמץ וכן שני בתים בדוקים וצבור אחד של חמץ ובא עכבר ונטל ואין ידוע לאיזה בית נכנס או שידע שנכנס לאחד מהם ונכנס אחריו ובדק ולא מצא כלום או שבדק קצת מהבית ומצא ככר אינו צריך לחזור ולבדוק (כך הם דברי הרמב"ם אבל מסקנת הפוסקים אינו כן):

סדר לקוחי תפלות הימני:

תתשמו: רבונו של עולם צרכינו מרבים מאד בלי שעור ודעתנו קצרה לבאר ולפרש חלק אלק ורבבה מהם, רחם עלינו למען שמך ומלא משאלותינו לטובה ברחמים וזכנו לקיים מצות סכה בזמנה בשלמות, באפן שנזכה לכל מה שבקשנו מלפניך שלא נגרם חס ושלום מיתת בהמות וחיות בלא זמן רק נהיה נזונים ויונקים תמיד משפע של אדם שנמשך מבחינת סכה ותפרם עלינו סכת שלומך תמיד, ובצל בנפיק תסתירנו ונזכה כל אחד ואחד המכרח לעסק בבנין שלא יזיק לו הבנין כלל, רק תשמרנו ותגן עלינו בכח

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תרכ"ו ❦ זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ו" ❦
❦ זמור "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

קִדְשֵׁת סִכָּה, שְׁעֵמֶךָ יִשְׂרָאֵל מְקִימִים שְׁנֹזְכָה לְבָנוֹת הַבַּיִת בְּחֶכְמָה
אַמְתִּיית לְמַעַן שְׁמֶךָ לְבַד וַיְהִי בֵיתנוּ בֵּית שְׁמֹנְדָלִין בּוֹ תוֹרָה
וּתְפִלָּה, שְׁנֹזְכָה לְדַבֵּר בְּבֵיתנוּ הַרְבֵּה דְבָרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה כְּפִי מֵה
שְׁקַבְלָנוּ מֵרְבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְנֹזְכָה לְהַמְשִׁיךְ בְּתוֹךְ בֵּיתנוּ שְׁפַע
טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְכָל טוֹב אֲמָתִי לְנֶצַח בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת בְּזֶה וּבְבֹא וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּשְׁפִּיעַ לָנוּ כָּל הַהוֹצָאוֹת
וְהַצְטָרוֹת שְׁצָרִיכִים לְבָנִין בֵּיתנוּ בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל וְלֹא יִגִּיעַ לָנוּ שׁוֹם
עֲנִיּוֹת, וְלֹא שׁוֹם חֶסֶד עַל יְדֵי בְנֵין בֵּיתנוּ וְלֹא יִטְרִיד אוֹתָנוּ הַבְּנֵין
חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִבְלָבֵל אוֹתָנוּ כָּלֵל מֵעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת וְתִזְמִין לָנוּ
לְכָל אֶחָד וְאֶחָד עֲצִים הַמְּסַגְּלִים לְבֵיתוֹ, וַיְהִיו מְסַדְרִים בְּהַבְּנֵין כְּפִי
הַסֵּדֶר הָרְאוּי לָהֶם מִשִּׁשֶּׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, וְתִסַּבֵּב כָּל הַסְּבוֹת
לְטוֹבָה בְּאִפְּן שִׁיְהִיָּה הַבְּנֵין רַק לְטוֹבָה בְּכָל הָאִפְּנִים לָנוּ וּלְבְנֵינוּ
וּלְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצֵינוּ:

תַּתְּשֵׁם: מִלֹּא רַחֲמִים אֶתָּה לְבַד יוֹדֵעַ כָּל מֵה שְׁנַעֲשֶׂה בְּעֵנִין
הַבְּנֵינִים וְכִמָּה סִכָּנוֹת יֵשׁ בָּהֶם, אֲבָל אֶתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה וְכִמָּה
מְכַרְחִים לְבָנוֹת בֵּיתָם כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁבֵּת בַּחוּץ, וּבְפָרֵט אִישׁ
יִשְׂרָאֵלִי שְׁצָרִיךְ בֵּית לְעֲבוּדָתוֹ לְקַבֵּל בּוֹ שַׁבָּת וַיּוֹם טוֹב וּלְהַכְנִים
אוֹרְחִים, וּלְגַדֵּל בּוֹ בְּנָיו לְתַלְמוּד תוֹרָה וּמֵה יַעֲשֶׂה בְּשָׂר וָדָם קְרוֹץ
מִחֶמֶר נִבְעָר מִדַּעַת וּבְפָרֵט כְּמוֹנֵי הַיּוֹם, לְכַוֵּן רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת בְּעֵנִין
זֶה וּבְכָל הָעֲנִינִים, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְזַכְנוּ לְהַתְנַהֵג תְּמִיד
בְּרְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, "ה' יִגְמַר בְּעַדִּי, ה' חֲסִדְךָ לְעוֹלָם, מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֵל
תִּרְפֵּ" וַיְקִים בָּנוּ מִקָּרָא שְׁכָתוֹב: "ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, יִשְׁמַר אֶת
נַפְשְׁךָ, ה' יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם" וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ
לְגַאֲלָנוּ וְתִבְנֶה בֵּית מְקֹדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתָּנוּ וַיְקִים בָּנוּ מִקָּרָא שְׁכָתוֹב:
"וְהִבִּיאֹתִים אֵל הַר קְדֹשִׁי וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי, עוֹלוֹתֵיהֶם

וְזָבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי, בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים
 יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרִי פִי וְהִגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי:"

תְּפִלָּה קָמוּ תַתְּסִט: {מיוסד ע"פ תורה רע"ה} "הַבִּיטָה עֵינַי ה'
 אֶלְקִי, הָאִירָה עֵינַי פֶּן אִישָׁן הַמָּוֹת לֹא אָמוֹת כִּי
 אֶחֱיָה, וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה יִסֹּר יִסְרֵנִי יְהוָה וְלַמָּוֹת לֹא נִתְּנָנִי" רַבּוֹנוּ שֶׁל
 עוֹלָם בַּעַל הַרְחָמִים, בַּעַל הַחֲמִלָּה וְהַחֲנִינָה, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
 רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אָמוּנָתוֹ
 לְיִשְׂרָאֵל עֶפְרָיִם, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֵךְ, וְתֵן לִי עֵצָה שְׁלֵמָה שְׂאֵזְכָּה
 לְקִיּוּמָה בְּאִפְּן שְׂאֵתְחִיל עַל כָּל פָּנִים מֵעַתָּה לְהַכִּין אֶת עַצְמִי עַל
 הַדֶּרֶךְ הַרְחוֹק שְׂאֵנִי צָרִיךְ לִילֵךְ בּוֹ בְּלִי סֶפֶק, שֶׁהוּא דֶּרֶךְ כָּל הָאָרֶץ,
 אֲשֶׁר אֵין אִישׁ נִמְלֵט מִמֶּנּוּ וְהַדֶּרֶךְ רְחוֹק וּמְסַכָּן מְאֹד, וְעַדִּין לֹא
 הִתְחַלֵּתִי לְהַכִּין אֶת עַצְמִי כָּלֵל אֲרַחֵא רַחִיקָא, וְאַפְלוּ זוֹדָא קְלִילָא
 לִית לִי אֹי מָה אֶעֱשֶׂה, לֹא דִי שְׂאֵין לִי צְדָה לְדֶרֶךְ רְחוֹק וְנוֹרָא
 וּמְאִים כְּזֹה, אַף גַּם אֲנִי בַּעַל חוֹב גָּדוֹל בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ, חוֹבוֹת רַבִּים
 וְעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד וְהַנּוֹגְשִׁים אֲצִים שָׁם, וְעוֹמְדִים מוֹכְנִים בְּכָל עֵת
 לְתַבְעַע וְלַנְּגִישׁ אוֹתִי חֵם וְשָׁלוֹם וְעַל כָּל הַמַּעֲשֶׂה שָׁם אֶצְטַרֵּךְ לְתַן
 דִּין וְחֶשְׁבוֹן עַל כָּל עֵת וְרַגַע, עַל כָּל דְּבַר גָּדוֹל וְקָטָן, עַל כָּל
 מַחֲשָׁבָה דְּבוֹר וּמַעֲשֶׂה אֹי מָה אֶעֱשֶׂה, מִי יַעֲמֵד בְּעַדִּי, וּמִי יִקּוּם
 בְּפָנַי אֹי אֹי מָה אֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, "וּמָה אֶעֱשֶׂה כִּי יִקּוּם אֵל וְכִי
 יִפְקֹד מָה אֲשִׁיבֶנּוּ:"

תַּתְּשַׁע: וּבִכֵּן יִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֶלְקֵינוּ וְאֶלְקֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֵא
 רַחֲמִים שְׂתַהֲיֶה בְּעֲזָרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵזְכָּה מֵעַתָּה עַל כָּל פָּנִים
 לְהַטִּיב אֶת מַעֲשֵׂי, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלֹא
 אֲסוּר עוֹד מִרְצוֹנְךָ יָמִין וּשְׂמָאל וְתִזְכְּנִי לְהַרְבּוֹת בְּמִצּוֹת כָּל יְמֵי
 חַיִּי בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה וְחֵדוּת רַבָּה וְעֲצוּמָה, עַד

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תרכ"ח - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׂאֵזְכָה שִׁיְהִיו נַעֲשִׂין מִהַמְצֹות שְׁלִי נִרוֹת קְדוֹשׁוֹת הַרְבֵּה, וּמְכַל
מְצֹה וּמְצֹה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה מִמְנָה נֵר קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "כִּי
נֵר מְצֹה וְתוֹרָה אֹר" וְתַחֲמַל עָלַי וְתִזְכְּנִי לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה
וְלַעֲלוֹת מִעֲלָה מִעֲלָה, וְלְהַתְקַרֵּב אֵלַיךְ בְּהַתְקַרְבוֹת גְּדוֹל בְּאַמַּת
לְאַמְתּוֹ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב עַד שְׂאֵזְכָה בְּעֵת שִׁיִּגִיעַ קְצִי וְזִמְנֵי לְהַפְטִיר
מִן הָעוֹלָם, לְהָשִׁיב נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֵלַיךְ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהָרָה
גְדוֹלָה בְּלִי שׁוֹם סִיג וּפְגָם, וְאַתְּקַן בְּחַיֵּי כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי וְשַׁחַתְתִּי
בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים וּבַפְּשָׁעִי הָעֲצוּמִים: